

щото священниците, дяконите и священнослужителите, отъ какъвто и да било чинъ и народностъ, що живѣятъ въ прѣдѣлите на своята областъ, сж длъжни да се подчинявжтъ и покорявжтъ въ всичко на нашия събратъ, вашия архиепископъ (Св. Методия); тъй щото тѣ нищо не трѣбва да вършжтъ безъ да му обажджтъ и го попитжтъ за него; ви-роглавитѣ пѣкъ и непослушнитѣ, по силата на правата, които сме дали на Методия и съобщили вамъ, трѣбва да бжджтъ изпждени изъ църквата и изъ прѣдѣлите на владенията ви.“ „Заповѣдваме ви — пише по нататѣкъ папата — да приемете Методия като вашъ собственъ пастиръ, съ почетъ, съ очтивостъ и съ радостъ, тъй като ние му дадохме привилегията да бжде той едничкия архиепископъ въ страната ви и опрѣдѣлихме това да си останете за винаги непожтнато.“ За извършването на богослужението по Славянскій, папата пишелъ на Святополка тъй: „И изнамѣренитѣ отъ философа Константина Славянски писмена, съ които се въспѣвжтъ длъжнитѣ Богу хвалби, справѣдливо похваляваме и заповѣдваме, щото на казанния языкъ да се казвжтъ проповѣди и да се възвѣствявжтъ дѣлата на Христа Бога Нашего; защото Св. Писание казва: „Хвалѣте Господа всички язици, хвалѣте Го всички чловѣци“ И нищо не бърка на здравата вѣра и учение да се пѣе литургията на сжщия Славянскій языкъ, или да се чете св. Евангелие, или пѣкъ Божественнитѣ четения на Новия и Ветхия за-